

LELKI BÉKE

Dévényi Erika

Állandóan ott van veled a félelem
Folyton megremegetteti a szívedet
A baj mögötted lépdél, nem tágit
Követ téged, mint egy sötét árnyék

A híreket, csak úgy tudod várni már
Hogy előre hallod a rossz hír hozóját
A megcsörrenő telefont remegő kéz veszi fel
Már nincs bizakodás, hogy a vonal jót felel

A dolgok néha rosszak, s tenni kell dolgunkat
Hisz te is tennéd, mert meg van az akarat
De ezek itt körülötted nem jobbíthatók
Emberi akarással nem megoldhatók

Hiába a szerető cselekedni vágyás
A tett nem más, mint röpke tűzgyújtás
A parázs mindig a mélyben marad
Soha nem hagyva nyugodalmat

S amikor újra fellobban a láng
Az elkeseredés még mélyebbre ránt
Megint át kell élned a tehetetlenséget
A szív mélységében a keserűséget

Úgy érzed, a jó dolgok elrohannak melletted
S te nem tehetsz mást, csak nézheted
Mindenki célba ér, de te ott maradsz
Szíved nehéz súlyával te nem haladsz

Úgy kéne segítség, hisz a te szíved is nehéz
De már nem a régi az anyai ölelés
Erőd csak abból az emlékből merítheted
Amit a régmúltból őrzött meg örökre a szíved

Nincs elég könnyed, hogy megsirasd a képet
Amelyet látsz, ha a jövőt nézed
Hogy testvéred nem fut kitárt karodba
S mamád már nem régi önmaga

Jönnek a kérdések, újra meg újra
Miért kísért az árnyék, miért nem hagy magadra
Olyan ez, mint egy keserű, rossz álom
Melyből már régóta az ébredést vágyod

Válaszra várunk, mit ember nem adhat
Valaki más hozhat csak nyugalmat
Ha őt keresed, meg is találod
Nála megélheted legboldogabb álmod

Hiszen ha egy árnyék követ téged
Hogy el tudsz veszíteni mást nem tehetsz
Be kell állnod egy dús fa árnyékába
Ott meg tudsz pihenni, békét találva

Hisz nehéz cipelned, hát tedd le a kereszted
Hisz ez a kereszt a te árnyadó fád lehet
Csak ott lelheted meg a lelki békédet
Csak ott élhetsz meg egy pillanatnyi csendet

S abban a pillanatban csukott szemedet át
Megláthatod a sok embert, ki melletted áll
Már ott állnak veled férjed s gyermekeid
Kik a sötétben áldott fénysugaraid

S kell, hogy észre végy még valaki mást
Hisz láttad a hiábavaló emberi akarást
Ki -ha mindenki rohan is-, ott van melletted
S gondterhelt világodban vigaszt nyújt neked

